

Written by சந்திரவதனா

Friday, 07 August 2009 04:53 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:10

புலம் பெயர்வது எத்துணை அவலமானது என்பதை சரித்திரங்களில் படித்த போதோ அல்லது எமது முந்தையோர் கதையாகச் சொன்ன போதோ நாம் சரியாகப் புரிந்தோமா...!

இல்லலை. ரசித்தோம், சிரித்தோம், அப்படியா...! என்று வியந்தோம். எம்மிடமும் அது வந்த போதுதான் அதன் வலி உணர்ந்தோம். புரண்டோம். அழுது புலம்பினோம். அதனால் தானே என்னவோ புலம் பெயர் படபைபுகளை புலம்பல் என்று சிலர் நகைக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் அதன் வலியுணராதோர். தலையிடியும் காய்ச்சலும் தமக்கு வந்தால் தான் திரியும். எமக்கு வந்து விட்டது. அவர்க்கு வர வணைடாம். அவர்கள் எம்வலி உணராவிட்டாலும் எமக்குக் கவலையில்லை. எமது படபைபுகள் எமது துயரத்தின் வடிகால்கள்.

இலக்கியமாக வரவில்லையா..? சிறுகதை என்ற சிறப்புக்குள் அடங்கவில்லையா..? கவிதையாக இனிக்க வில்லையா? கட்டுரைகைக் குரிய கட்டுக்கோப்பு இல்லையா..? பரவாயில்லை. முடிந்தால் அவகைகளுக்குள் அடங்க முயற்சிக்கிறோம். முடியாதவர்களதைத் தொந்தரவு பண்ணாதீர்கள். புலம் பெயர் படபைபுகள் அத்தனைகைக் குமே புலம்பல் என்ற சாயம் பிசி வகைகாதீர்கள். அந்தக் காலப் படபைபுகளிலும் சரி, தம் நிலம் வாழ்வோரின் இந்தக் காலப் படபைபுகளிலும் சரி எங்கும் தரீ தியான பல படபைபுகள் இருக்கின்றன. அது போலத்தான் புலம் பெயர் படபைபுகளும். போர்க்களத்தில் நிற்கும் போது இரத்தம் சிந்தாதே என்றோ, மரணத்தின் முன் நிற்கும் போது கண்ணீர் சிந்தாதே என்றோ சொல்ல முடியாது. காலத்துக்கறே பகளத்துக்கறே படபைபிலக்கியங்களின் தன்மைகளும் மாறும் என்ற யதார்த்தை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். துயரங்களபை பசேவமனிதர்கள் இல்லாது, பெரும் தனிமதை தீயில் மழ்கிக் கிடந்த புலம் பெயர்ந்தோர் மனம் பற்றி இன்று பலருக்குப் புரியாமலே கிடப்போகலாம். அல்லது புலம் பெயர்வின் தாற்பரியம் புரிய நாளாகலாம். அதற்காக இவகைகள் புதியப் படாமல் போகக் கூடாது. மிலவர்கள் ஊரில் ஊன்றி இருக்க, போரினால் பிடுங்கப் பட்டு இன்னொரு மண்ணில் தம்மை தாமதே பதிய

Written by சந் திரவதனா

Friday, 07 August 2009 04:53 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:10

வகைக் கும் பதோது அந் த மண்ணோடும் ஒன்ற மூடியாது எத்தனை தரம் வாடி வாடிச் சாயந் திருப்பார்கள். மீ ண்டும் மீ ண்டும் நம்பிக்கை நீ ர் ஊற்றி இன்று ஓரளவுக் காவது எழுந்து நிற்கிறார்கள் .

தமது வாய்க் கும் , வயிற்றுக்கும் மட்டுமாக அல்லாது ஊரில் வாழும் உறவுகளுக்காயும் உழைப்பதற்கென வளியில் சன்னாலும் , தமது வாழ்விடங்களின் கலாச்சாரங்களோடும் அரையும் கூறையுமாயாவது இணைந்து கொண்டாலும் , திக் கித் திணறியாவது வறேறு மொழியைப் பசேிக் கொண்டாலும் தமக்குள்ளே தாம் தனியே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற.... அவர்கள் பனோக்கள் எல்லாம் மூடிந் தவரை பசேட்டும் .

இந்த எழுத்துக்கள் தனித்துவமானவை. புலம் பெயர்ந்த பின்னும் புலம் பெயர் மறக்கும் நினைவுகளோடும் எழுதப் படுபவை.

தபிர இருந்த படியே தாம் வாழ்ந்த காலத்து நினைவுகளோடும் தாய் நிலத்தை நனோக்கிவர களும் , இன்று போர் சற்று ஓய்ந்திருப்பதால் ஓடிச் சன்னேறு தாய் நிலத்தைத் தரிசித்து வருபவர்களும் தரும் இப்படைப்புகள் முன்னைய எங்கள் இலக்கியத்திலிருந்து மாறுபட்டவைதான் . இவகைகளின் பார்வையையும் கனோணங்களும் வறேறு கனோணத்தில் அமறைத் தவதைதான் . ஆனால் இன்றைய காலத்தின் பதிவுகளிவவை.

இப்படைப்புகள் தருவது வறும்மே தாய் நிலம் பற்றிய சயெ திகள் மட்டுமல்ல. அவரவர் தற்போது வாழும் புலம் பற்றிய சயெ திகளும் கலந்தவை இவவை. இதில் சிலருக்கு மட்டும் சிறப்பாக, ஒரு இடம் என்றில்லாமல் பல இடங்களும் சன்னேறு அவை பற்றியும் தரும் வாய்ப்புக் கிடக்கிறது.

இந்த வரிசையில் ஆசி.கந்தராஜாவின் படைப்புகளும் பல கலாச்சாரங்களைத் தனக்குள் கொண்ட உலகளாவிய நனோக்கில் விரிந்திருக்கிறது. அவர் ஒரு பல கலகை கழகப் பரோசிரியராக இருப்பதால் அவருக்குப் பல வறேறு நாட்டாக் கலாச்சாரங்களையும் தரிசிக்கும் வாய்ப்புக் கிடத்தை திருக்கிறது. அவர் அவகைகளை வறும்மனே விரும்புபோடும் மட்டும் நனோக்காதது, விசனத்தோடும் நனோக்கியிருக்கிறார் . நனோக்கியவற்றையும் , நனோக்கலில் அவருள் ஏற்பட்ட பாதிப்பையும் அவர் தன் நனோக்கில் விவரிக்கவும் தவறவில்லை. அதனால் வாசகர்களுக்கு சில வறேறு நாட்டாக் கலாச்சாரங்களை அறிய வாய்ப்பாகியிருக்கிறது.

00000000000000 0000000000 00000000 0000000000 0000000000 0000000000 .000000 000000 0000000000 0000000000 000000 0000000000 2000 0000 0000000000 0000 0000 00000000000000 0000000000 000000000000000000 , 00000000 0000000000 0000000000000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000000 .

மார் கழி 2003 இல் பதிக்கப் பட்டும், 2004 இல் வளியிடப்பட்ட இவ் உயரப்பறக்கும் காகங்கள் சிறுகதைத் தொகுப்பில் ஆபிரிக்க , அலுஸ்திரேலிய , யப்பானிய , வங்காளத்தே... தாயகக் ... களங்களையென மயைமாகக் கொண்ட பத்தும் சிறுகதைகள் தரே ந்துடெுத் துத் தொகுக்கப் பட்டும் உள்ளன. இதில் தாயகத்தையென மயைமாகக் கொண்டது ஓரே ஓரே சிறுகதையாயினும் மற்றைய கதைகளிலும் இவரது நனோக்கு தாயக நிலகை களத்தையென ஒப்பீடாகக் கொண்டே எழுதப் பட்டும் உள்ளது. மாறுபட்ட கலாச்சாரக் கனோலங்களகை கணும் பதோது இவர மனதில் தனோன்றும் வியப்பும் விசனமும் கதைகளில் வளியிப்

Written by சந் திரவதனா

Friday, 07 August 2009 04:53 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:10

படயாகத் தோன்றா விடினும் ஆங்காங்கு ஓட்டியிருந்து எட்டிப் பார்க்கின்றன. ஆனாலும் சரி பிழைகளைத் தானதீ ர்மானித்துக் கதகைகளுக்குள் புகுத்தாமல் ஒரு பார்வையாளனாக அவர் அதை எழுதியிருப்பது கதகைகளுக்குத் தனிச் சிறப்பைக் கொடுக்கின்றது.

கதைபியைச் சேர்ந்த இவர் புலம் பெயர்ந்து பல வருடங்களின் பின் தன் தாய்நிலத்துக்குப் போய் புலம் பெயராத தனது பாலிய காலத்து நினைவுகளோடு சங்கமித்து நிற்பதுதான் இத் தொகுதியில் இடம் பெற்ற மூதற் கதையான தவக்கோலங்கள் . இவரது அனகேமான கதைகள் போலவே இக் கதையும் தான் சார்ந்து மட்டுமல்லாது, தன் இடம் சார்ந்தும் பசுபுகிறது. ஆங்கிலயேர் காலத்தில் உள் நாட்டில் தயாரிக்கப் படும் பொருட்களுக்கு விதிக் கப் பட்ட வரி(தீர்வணை) ஆயத்தீர்வணை அழகைக் கப் பட்டதால் ஏற்பட்ட காரணப் பெயரான ஆயத்தடிபற்றியும் அந்தக் கால இளைஞரின் வாலிபத்துள்ளல்கள் பற்றியும் சுவாரஸ்யமாகக் கட்டுகிறது. ஊரில் இருந்த போது அறியாத சில விடயங்களாகக் கட்ட இக்கதை மட்டும் அறிய முடிந்தது. இவரது கதைகளில் வரும் அந்தலை.. போன்ற சில சொற்கள் இவரது கதைகளின் மட்டிலும் எனக்கு அறிமுகமாகிய புதிய சொற்கள் .

இந்தத் துணுக்குகதையைப் படித்து முடித்த பின்னர் , எமது கலாசாரம் பண்பாடுகளுக்கு உள்ளே, பெரிய மனிசப் போர்வை போர்த்தி ஒளிந் திருக்கும் சின்னத்தனமான மனிதர்களின் செயற்பாடுகளில் நசுங்கிப் போகும் பல பண்புகளின் வாழ்வும் அதற்கு உதாரணமான பிமணிரீச்சரின வாழ்வும் தான் மனதில் படிந்து நிற்கிறது.

பிமணிரீச்சரி தனது வாழ்க்கையில் சில வசந்தங்களாகத் தொலைத்திருந்தாலும் , திருமணம் என்ற பந்தம் அவ்வரையில் இல்லாது போயிருந்தாலும் , அநாதரவாகி விட்ட குழந்தைகளுக்கு காக அவ்நடாத்தும் ஆசிரிமம் அக்குழந்தைகளின் வசந்த காலத்துக்கான அதிவாரமாக மட்டுமல்லாது, தோற்றுப் போய் விட்டதாகக் கருதும் பண்புகளுக்கு தோற்புற கெதுவாமிலலை. நல்லன செய்து இன்னொன்றில் வெற்றியைத் தேடி அமைதியைக் காணலாம் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டுவதற்கான அதிவாரமாயும் அமர்த்துள்ளது.

எமது சமூகக் கோட்பாட்டுச் சிறுவளியில் சிக்கிய போதும் மனம் தளர்ந்து வீழ்ந்து போகாமல் , தன்னையே அதிலிருந்து விடுவித்து போற்றத்தக்க ஒரு தாயாகச் சேவை புரியும் நாணயமிக் க பிமணிரீச்சரின வாழ்வை ஒரு தனிக் கதையாகவே எழுதியிருக்கலாம் . கதையும் நினைவுக்கோலம் என்ற தன்மையிலிருந்து விடுபட்டு நறுக்கின்ற பாணியில் இன்னும் நன்றாகவும் உணர்வுபுரவமாகவும் அமர்த்திருக்கும் .

ஆபிரிக்க தளத்தகைகளமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட துணுக்குகதையில் சீ தனம் என்ற அவலம் அங்கு ஆண்கள் பக்கமாக இருப்பதையும் , ஆபிரிக்கக் கலாசாரம் தாயின் தந்தையான பாட்டனே, தந்தையாக இருக்கும் கலாச்சாரச் சீர்கடீட்டுக்கு உறுதுணையாக இருப்பதையும் காண முடிகிறது.

சலசலத்து ஓடும் நலைநதியில் கதை ஆரம்பிக்கும் போது நதி என்ற வார்த்தையிலேயே மனதில் தோன்றும் இதமும் சிலிர்ப்பும் , கதையின் உள்ளடக்கத்தில் தகித்துப் போகிறது. வொசாங்கோவின் தந்தையும் , தாய் வழிப் பாட்டனும் ஒருவரே இன்னும் போது வொசாங்கோவின் தாய் எலிசபெத்தின் வாழ்வும் , அதனால் அவள் மனதில்

Written by சந் திரவதனா

Friday, 07 August 2009 04:53 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:10

ஏற்பட்டிருக்கும் உளவியல் தாக்கம் பற்றிய சிந்தனையும் வாசகர் மனதில் ஒரு பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

இவ்வளவுதான் என்று நிமிர் முடியாமல், பல மனவையிருக்கும் கணவனாக இருக்கும் கிழவனின் அடங்காப்பிடாரி ஆசை இன்னும் தொடர்கிறது. வொசாங்கோவின் காதலியையும் தனது மனவையாகக் கண்டுமென்ற பரோசை அவனுக்கு. கிழவன் பணக்காரனாக இருப்பது கிழவனின் பலம். படிப்புகளின் மத்தியில் எப்படித்தான் பகுதி நேர வேலை செய்வதாலும் வொசாங்கோவால் தந்தையளவுக்குப் பணம் சேர்க்க முடியவில்லை. சீ தனம் ஆண்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதால் வொசாங்கோவை விடக் கட்டிய பணம் கொடுத்து, வொசாங்கோவின் காதலியை மசாய் இனத்தசைச் சேர்ந்த அவளது குடிகாரத் தந்தையிடம் வாங்க முயல்கிறான் கிழவன்.

மசாய் இன வழக்கப் படி திறந்த மார்புடன் பணிகள் நடனமாட அவர்கள் முன்னிலையில் ஆடு வட்டெட்டபட்டு அந்த ஆட்டின் கருதியால் மணமகளின் கைகள் நனைக்கப்பட்ட உரிய பணத்தலை மணமகன் மணமகளின் தந்தையிடம் கொடுக்க மணமகள் தாரை வாரக்கப் படுவாள். வொசாங்கோ ஊரில் இல்லாத ஒரு நேரத்தில் அவன் தந்தையும் பாட்டனுமான கிழவன் வொசாங்கோவின் காதலியின் தந்தைக்குப் பணம் கொடுத்து இப்பரிசம் போடும் விழாவை நடத்துகிறார். இவ்வளையில் மனம் பொறுக்காத வொசாங்கோவின் தாயான.. கிழவனின் மகளும் மனவையுமான எலிசபெத் ஆடு வட்டெட்டும் கத்தியால் தந்தையை வட்டெடுவதாகவே கதை முடிகிறது.

மட்டத்தனமான அவர்களது கலாச்சாரம் முடிவடையாமல் இந்த 21ம் நூற்றாண்டிலும் தொடர்கிறது என்ற வேதனையின் நடுவே, கதையின் முடிவு நியத்திலும் கதாசிரியர் கட்டியது போலவே நடப்பதற்கான சாத்தியங்கள் இருந்தாலும், எலிசபெத் தந்தையான கிழவனை வட்டெடுவது சற்றுச் சினிமாத் தனமாகவே தெரிகிறது. ஆனாலும் கதையை வாசித்த பின் ஆபிரிக்க கலாச்சாரம் மனதுள் ஒரு ஆழந்த வறறுப்பு நிறைந்த விசனத்ததைத் தோற்றுவிக்கிறது.

துர்க்கா தாண்டவம் தவிர இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்ற 00000000 00000 000000, 00000 000000000000 ஆகிய இரு கதைகளும் ஆபிரிக்கத் தளத்தையும் அதன் கலாச்சாரங்களையும் மையமாகக் கொண்டே எழுதப்பட்டன. இவகையும் மனதைப் பாதிக்கக் கட்டிய உள்ளடக்கத்தை தமக்குள் கொண்டவையாகவே அமைந்துள்ளன.

வள்ளிக் கிழமை விரதம் சிறுகதையின் தலைப்பையும் கதை தொடங்கும் பாணியையும் பார்த்தால் பல கலைக்கழகப் பரோசிரியர் வீரசிங்கம் ஊரில் கடப்பிடித்த வள்ளிக் கிழமை விரதத்தை ஆபிரிக்காவில் தொடர் முடியாதது போனதுதான் பிரச்சனை என்பது போலத் தோன்றும். ஆனால் உள்ளே உள்ள விடயமோ வேறு.

சீ தனம் கொடுத்தால்தான் பணம் கொடுப்பார்கள் என்ற அவலத்தில், காதலியை மனவையாகக் இளைஞர்கள் இரவு விடுதிகளிலும், உணவு விடுதிகளிலும் ஆடிப் பாடி உணவு பரிமாறி வேலை செய்ய, காதலிகள் தாம் விரும்பிய காதலனை கணவனாகக், காதலனால் தனியே சேர்த்து முடிக் முடியாத தந்தை சீ தனமாகக் கட்டும் பெரிய தொகைப் பணத்தைச் சேர்ப்பதற்காக இரவு விடுதிகளிலும், பங்களிலும் தமது உடலை விற்றுகிறார்கள். இந்தப் பணச் சேர்ப்பு வேலைக்காக அவர்கள் தரேந்தெடுத்திருக்கும் நாள் வள்ளிக் கிழமை என்பதால், பரோசிரியர் வீரசிங்கத்தின் மனதில், தான்

Written by சந் திரவதனா

Friday, 07 August 2009 04:53 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:10

படிப்பிக் கும் விதம் சரியில் லயைபோ என்ற ஐயத் தை ஏற்படுத் துமளவூக் கு வளெளி மதியத் தில் பாடசாலகைக் குப் பிள ளகைளால் சமிக் கமளிக் க முடிவதில் லை.

வளெளிக் கிழமதை தனது வகுப்பறவை வறெிச்சோடிக் கிடப்பதற்கான காரணத்தை அறிந்து, அதை நேரில் காண விளநைத் து போது, பணக்கார ஆபிரிக்கர்களவை வளதைத் துப் போட்டு பணம் சம்பாதிக்கும் கௌரோரியாவின் விலமைத்துச் சாகசம் பரோசிரியர் வீ ரசிங்கத்திடம் ஒரு வித அபிசயை ஏற்படுத் துகிறது. ஆனால் காசு கொடுத்து வாங்கக் கட்டிய ஒரு பணக்காரக் கிழவனுக்கு பத்தாவதோ அன்றிப் பதினோராவதோ மனவையாக இருப்பதை விட விபச்சாரம் செய்வதாவது தனது காதலனுக்கு மனவையாகலாம் என்பது கௌரோரியாவின் கருத்து. கௌரோரியா விற்பது உடலதை தான் அன்றி அவள் மனதை அல்ல என்பது காதலன் மொறிஸின் தளெிந்த பார்வை. காதலை இழப்பதை விட இந்த நடமைறவை தவேலை என்பது ஆபிரிக்க இளையை சமிக் கத்தின் கருத்து.

பணக்களின் உறுப்பு ஆண்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமானது என்பது போல ஒரு காலத்தில் அவர்களின் உள் உறுப்பை வெட்டி வெட்டி, பின் மட்டி மட்டித் தைத்துக் கொடுமையை படுத்திய அந்த ஆபிரிக்க கலாசாரத்துள் இப்படியும் மொரூ மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பது ஆச்சரியம் தான்.

இதே மாற்றங்களுக்கு நடுவில் தான் ஆபிரிக்காவின் இன்னொரு சமிக் கத்திடம் இரட்டைக் குழந்தை பிறப்பது அபசகூனம் என்ற அறியாமலை நிறைந்த மட்டக் கொள்கை இன்னும் இருக்கிறது. அது பற்றிக் கட்டும் பாலன் பிறக்கிறான் கதையில் ஹகங்கிக் கு பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகள் இந்தக் கலாச்சார வழக்குள் சிக்கண்டு ஹகங்கியின் உறவினர்களால் கொல்லப் படாதிருக்க மருத்துவம் பார்க்க வந்த சிலுவை அணிந்த எலிசபெத் ஒரு குழந்தையைத் தனது குழந்தையாகப் பாவனை பண்ணுகிறாள்.

இந்த மாற்றங்கள், ஆபிரிக்கக் கலாசாரங்களோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்ற மட்டத் தனங்களில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகவாவது மாற்றங்களை ஏற்படுத் தும் என்ற நம்பிக்கையை மனதில் தோற்றுவிக்கின்றன.

00000 000000000000 0000000000 யப்பானியப் புலத்தை மயைமாகக் கொண்ட கதை. புலமையைப் பரிசில் பெற்று, பின் பட்டப் படிப்புகளெய் யப்பானுக்குச் செல்லும் நளாயினியின் யப்பான மக்களோடான வாழ்வும், பார்வையும் உலகத்திலயே மிகச் சூறுசூறுப்பானவர்களும், தொழில் நுட்பங்களிலும் மிகவும் சிறந்தவர்களும் என்பதாக எமது மட்டளையில் ஆழப் பதிக்கப்பட்ட யப்பானியர்களின் வாழ்வின் இன்னொரு கோணத்தை எமக்குக் காட்டுகிறது.

நுண்ணிய மின்சாரக் கல்குலநேற்றர்களவைக் கண்டு பிடித்த யப்பானின் ஆரம்பப் பாடசாலகைளில் இன்னும் sorban என்னும் மணிகள் கோர்க்கப்பட்ட மரத்தாலான மணிச்சட்டம் தான் கணக்குச் செய்யப் பாவிக் கப்படுகிறது என்பது நளாயினிக் கு மாத் திரமல்ல, வாசகருக்கும் ஆச்சரியத்ததைத் தரக் கட்டிய சங்கத்திதான்.

கடும்யைக்கப் படித்தும் போட்டிப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தவில்லை என்பதற்காக தட்டிக் கில் தொங்கி தன்னமையத்துக் கொண்ட பன்னிரண்டு வயதுச் சிறுமி கயெக்கோவின் தற்கொலையும், அதை அங்கு அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட விதமும், இறந்தோர் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ளும் சாதாரணமும் யப்பானியக் கலாசாரத்தின் இன்னொரு கோணம். அவர்கள் கண்டு பிடிக்கும் அதிநவீன விடயங்களுக்கு

Written by சந் திரவதனா

Friday, 07 August 2009 04:53 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:10

மத் தியில் இத் தற் கொலசைச் சமாச் சாரம் ஓரு சவாலோ...!

ஆசிரியர் இந் தக் கதையில் இன்னும் சற்றுக் கவனம் செலுத்தியிருந்தால் கதையை இன்னும் உணர்வு பரீர்வமானதாக கியிருக்கலாம். கதையை வாசித்து முடித்த பின் இக் கதையுள் புதையுண்டிருக்கும் துயரம் சரியான முறையில் வெளிப் படுத்தப் படவில்லையோ என்றொரு எண்ணம் தோன்றுகிறது.

000000000000000000வங்காளதேசத்தை தளமாகக் கொண்டு எழுதப் பட்ட கதையாயினும் உட்பொருள் சாதாரணமாகவே உள்ள மனிதர்களின் இயல்பான தன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாய் உள்ளது. அதிகார பலமுள்ள சின்னத்தனமான மனிதர்களின் அதிகார புத்தியில், கீழ் மட்டத்திலுள்ள அதிகார பலமற்றோர் அல்லலுற்றுவது எங்கும் நடக்கும் விடயங்களே!

இக் கதையை ஆசிரியர் தானே கதை சொல்லியாக நின்று தன்னிலையில் கொண்டு செல்கிறார். வங்காள தேச ஆராய்சி நிலையமொன்றுக்கு பொஸ்னியாவைச் சேர்ந்த மல்கமலை உதவியாளனாக இவர் அழைத்துச் செல்கிறார். அவன் ஒரு உதவியாளனான போதும் அவனது வெள்ளைத்தோலுக்கு கொடுக்கப்படும் பிரத்தியகே மதிப்பு அவ் ஆராய்ச்சி நிலைய மனஜேரின் சின்னத்தனத்தை இவருக்கு உணர்த்துகிறது. அதே நேரம் அங்கு உணவு கொண்டு வரும் பணியாள யிசுப்பின் பண்பு இவரை மட்டுமல்ல மல்கமலையும் கவர்ந்து கொள்கிறது. மனயேரிடம் அதிகார பலம் இருப்பதால் அங்கு அல்லலுறுபவன் பணியாள யிசுப்பே. அவன் மல்கமுடன் சரளமாகப் பழகுவதையோ அல்லது அவனது மகன் தனது மகனை விட பள்ளியில் சிறப்பாக இருப்பதையோ அந்த மனஜேரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இதனால் யிசுப்பின் மகனின் உயர்கல்விக் கான பணத்தகைக் கட்டக் கட்ட முடியாதவாறு செய்து விடுகிறார் மனஜேர். இச் சம்பவம் கதை சொல்லியின் மனத்தைப் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாக்குவதைக் கதை உணர்த்துகிறது

கதையை வாசித்து முடித்த பின் அதிகாரத்தின் வெறியின் முன், கல்வி உலகத்தை எட்ட மூடியாது போன ஏழையிசுப்பின் மகனும், தொடர்பு போகும் அவனது வாழ்வு வாசிப்போர் மனதிலும் ஒரு சோகமான களேவிக் குறியாகிறது.

இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்ற மிகுதி நான்கு சிறுகதைகளும் ஆசிரியர் திராஜாவின் தற்போதைய வாழ்விடமாகிய அலுவல் திரவேலியாவைத் தளமாகக் கொண்டு படிகைக் கட்டவதை.

இவகைகளில் 000000000000000000அலுவல் திரவேலியாவை வாழ்விடமாகக் கொண்ட அலுவல் திரவேலியத் தமிழரின் மமே போக்குச் செயற்பாடுகளுக்கு ஈடு கொடுக்கும் கோயில், காளம், கலாச்சாரம், தமிழ் என்பவை பற்றி நாசிக்காகச் சொன்னாலும், அடிப்படையில் ஒரு பண்ணைக்கு இழகைக் கட்ட அநீதியையே சூட்டுகிறது.

அலுவல் திரவேலிய மாப்பிள்ளை என்பதற்காக நாற்பது வயது தாண்டியவருக்கு இருபது வயது மட்டுமே நிறைந்த பார்வதியை இரண்டாம் தாரமாகக் கட்டி வைத்த பார்வதியின் வாழ்ப்பாணப் பெற்றோர், தனது முந்தைய தார மனைவியின் குழந்தைகளுக்கு நல்ல தாயாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக பார்வதிக் கனை ஒரு குழந்தை வேண்டுமென்பதை சிந்திக் கத் தவறிய பார்வதியின் கணவர் டொக்டர் நடராஜசிவம், தமது தந்தை மமே போக்கு வாழ்க்கையில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தினார் என்பதை உணராத தமது

Written by சந் திரவதனா

Friday, 07 August 2009 04:53 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:10

வாழ்க்கைக்காக தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த பார்வதியின் தியாகத்தை உணரத் தரியாத நடராஜசிவத்தின் பிள்ளைகள் ... என்று எல்லோருமே கூற்றவாளிகளாகிறார்கள். தண்டனை என்னவோ... தன் நிலைபற்றி சூயமாகச் சிந்தித்து தனக்கான முடிவுகளை தானே எடுக்கும் தரியம் இல்லாது போன பார்வதிக் குமட்டுந்தான்.

இக்கதைபண்கள் மனதில் மட்டுமல்ல, பண்பிள்ளைகளை இன்னொருவன் தலையில் கட்டி விட்டால் போதுமென்றும் நின்கைக்கும் பெற்றோருக்கும் விழிப்பை ஏற்படுத்தும் நல்லதொரு பதிப்பினையான கதை.

000000000000000000000000 000000 அலுவல்திரவேயாவதை தன்களமாகக் கொண்டாலும், அனகேமான புலம் பெயர்ந்தோரின் பிரச்சனைகளைக் காட்டும் கதையாகிறது. இக்கதையில் ஆசிரியரின் சிந்தனை ஓட்டம் சற்று மாறுபட்டதாகவே அமைந்துள்ளது.

பொதுவாக எல்லோரும் தமது கதைகளிலும் சரி, கட்டுரைகளிலும் சரி தாம் வாழும் நாட்டையும் அவர்தம் கலாச்சாரத்தையும் திட்டிக் கொட்டிக் கொண்டு இருப்பார்கள். ஊரிலே சிகரெட் புகைத்தவர்களும், மது அருந்தியவர்களும், காதலித்தவர்களும் இந்த மயின்றும்தமது பிள்ளைகளிடம் வந்து விட்டாலோ, புலம் பெயர்ந்ததால் வளையர்களான சேர்ந்து தமது பிள்ளைகள் கட்டுப்போய் விட்டார்கள் என்று புலம்புவார்கள். கலாச்சாரம் பண்பாடு என்பன எந்தெந்த விடயங்களில் எப்படிக் காகக் பட்டவனோடும் என்று தரியாமல் தாம் கழம்புவது மட்டுமல்லாது, வேற்று நாட்டவருடன் பழகினால் தமது பிள்ளைகள் கலாச்சார சீரழிவாளர்கள் ஆகி விடுவார்கள் என்று சொல்லி பிள்ளைகளையும் கழம்புவார்கள்.

இக்கதையிலே வரும் அபிராமியின் அப்பாவும் அம்மாவும் இந்தச் சாதாரணத்துக்கான தம்மை மாய்த்துக் கொண்ட அப்பாவும் அம்மாவும் தான். நட்புக்கூட வளையர்களான அண்டக் கட்டாது என்ற கணிப்புடன் வாழ்ந்து, மித்தமகள் சங்கீதா தமிழனான ராகவனால் ஏமாற்றப்பட்ட போது மனந் தெளிந்தவர்கள். பிள்ளைகள் தமிழருக்கயேரிய தனித் திறமையுடன் சிறந்த புள்ளிகள் பெற்று நல்ல பாடசாலைகளிலும், பல்கலைக் கழகத்திலும் பதிப்பவர்கள்.

அபிராமியின் அம்மா பின் தோட்டத்தில் - அலுவல்திரவேய மண்ணில் - யாழ்ப்பாணக் கறிவப்பிலையும், கத்தரியும், பிடலையும், மாமரமும், மல்லிகை, கனகாம்பரமும் நட்டு வளர்ப்பதுவும், அதனால் அங்கு கூட்டியாழ்ப்பாணம் உருவாவதும், அதே நேரம் அங்கு அதே தோட்டத்தில், அலுவல்திரவேயரால் நாட்டப்பட்ட யுகலிப்ஸ் மரம் கிளை விட்டு வளர்ந்திருப்பதும், அந்த யுகலிப்ஸ் மரத்தை அலுவல்திரவேய கவுன்சிலை மீறி வெட்டி எறிய முடியாமற் போவதும் வார்த்தைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு பல விடயங்களைச் சொல்கின்றன. அந்த யுகலிப்ஸ் மரத்தையே கொழுகொம்பாக்கி பிடலங்கொட்டி அதில் பற்றிப் படர்ந்து விடுவது, கந்தராஜா கதையில் எதைச் சொல்ல வந்தாரோ, அதை ஒரு அழகிய ஹகைக் கிவகுகுள் அடக்கி விட்டது போன்றதான அற்புதமான சங்கதி.

0000000000 0000000000 சிறுகதையை வாசிக்கும் போது 0000000000 படத்தில் இடம் பெற்ற
0000 000000
000000 000000
000000 000000
0000000000 00000000

Written by சந்திரவதனா

Friday, 07 August 2009 04:53 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:10

விடயங்களை ஆசி.கந்தராஜா எமக்குத் தந்துள்ளார். தடொடர்ந்தும் கதலை எழுதுவதிலான உத்திகளிலும், சட்டச்சுமங்களிலும் மலேமும் மலேமும் மனே மலைபற்று இன்னும் இன்னும் சிறப்பான படபைபுகளை இவர் எங்களுக்குத் தர வணேடும்.

000000000000

00000000

23.4.2004